

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)
της 8ης Μαΐου 2003 *

Στην υπόθεση C-384/01,

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους E. Traversa και C. Giolito, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα,

κατά

Γαλλικής Δημοκρατίας, εκπροσωπούμενης από τους G. de Bergues και P. Boussaroque,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο να αναγνωριστεί ότι η Γαλλική Δημοκρατία, εφαρμόζοντας μειωμένο συντελεστή ΦΠΑ στο σταθερό μέρος των τιμών προμήθειας φυσικού αερίου και ηλεκτρικού ρεύματος από τα δημόσια δίκτυα, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 12, παράγραφος 3, στοιχεία α' και β', της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών —

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49), όπως διαμορφώθηκε μετά την οδηγία 96/95/ΕΚ του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1996, που τροποποιεί, ως προς το ύψος του κανονικού συντελεστή, την οδηγία 77/388 (ΕΕ L 338, σ. 89),

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους M. Wathelet, πρόεδρο τμήματος, D. A. O. Edward (εισηγητή), A. La Pergola, P. Jann και A. Rosas, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: S. Alber

γραμματέας: R. Grass

έχοντας υπόψη την έκθεση του εισηγητή δικαστή,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 10ης Οκτωβρίου 2002,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

¹ Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 5 Οκτωβρίου 2001, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων άσκησε, δυνάμει του άρθρου 226

ΕΚ, προσφυγή που έχει ως αντικείμενο να αναγνωρισθεί ότι η Γαλλική Δημοκρατία, εφαρμόζοντας μειωμένο συντελεστή ΦΠΑ στο σταθερό μέρος των τιμών προμήθειας φυσικού αερίου και ηλεκτρικού ρεύματος από τα δημόσια δίκτυα, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 12, παράγραφος 3, στοιχεία α' και β', της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49), όπως διαμορφώθηκε μετά την οδηγία 96/95/ΕΚ του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1996, που τροποποιεί, ως προς το ύψος του κανονικού συντελεστή, την οδηγία 77/388 (ΕΕ L 338, σ. 89, στο εξής: έκτη οδηγία).

Το νομικό πλαίσιο

- 2 Το άρθρο 12, παράγραφος 3, στοιχείο α', της έκτης οδηγίας προβλέπει τα εξής:

«Ο κανονικός συντελεστής του φόρου προστιθεμένης αξίας ορίζεται από τα κράτη μέλη ως ποσοστό της φορολογητέας βάσης και είναι ο ίδιος για την παράδοση αγαθών και την παροχή υπηρεσιών. Από την 1η Ιανουαρίου 1997 μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1998, το ποσοστό αυτό δεν μπορεί να είναι κατώτερο του 15 %.

[...]

Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να εφαρμόζουν έναν ή δύο μειωμένους συντελεστές. Οι συντελεστές αυτοί ορίζονται ως ποσοστό της φορολογητέας βάσης, το οποίο δεν μπορεί να είναι κατώτερο του 5 %, και εφαρμόζονται μόνο στην παράδοση αγαθών και στην παροχή υπηρεσιών των κατηγοριών που προβλέπονται στο παράρτημα Η.»

3 Το άρθρο 12, παράγραφος 3, στοιχείο β', της έκτης οδηγίας προβλέπει τα εξής:

«Τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν μειωμένο συντελεστή στην προμήθεια φυσικού αερίου και ηλεκτρισμού υπό τον όρο ότι δεν υπάρχει κανένας κίνδυνος στρεβλώσεων του ανταγωνισμού. Το κράτος μέλος που επιθυμεί να κάνει χρήση αυτής της ευχέρειας οφείλει να ενημερώσει προηγουμένως την Επιτροπή. Η Επιτροπή αποφασίζει αν υπάρχει κίνδυνος στρεβλώσεων του ανταγωνισμού. Αν η Επιτροπή δεν λάβει απόφαση εντός τριμήνου αφότου ενημερωθεί, θεωρείται ότι δεν υπάρχει κίνδυνος στρεβλώσεων του ανταγωνισμού.»

4 Το άρθρο 29 του νόμου 98-1266, της 30ής Δεκεμβρίου 1998, για τον προϋπολογισμό του 1999 (JORF της 31ης Δεκεμβρίου 1998, σ. 20050), τροποποίησε το άρθρο 279 του γενικού φορολογικού κώδικα και εισήγαγε σε αυτόν την κάτωθι διάταξη:

«Στον φόρο προστιθέμενης αξίας εφαρμόζεται μειωμένος συντελεστής 5,50 % σε ό,τι αφορά:

[...]

b decies. τα πάγια τέλη που αφορούν παροχές ηλεκτρικού ρεύματος και καυσίμου αερίου, τα οποία διανέμονται από δημόσια δίκτυα.»

5 Η Γαλλική Κυβέρνηση εφαρμόζει, επομένως, μειωμένο συντελεστή 5,50 % για τα πάγια τέλη των δημοσίων δικτύων διανομής φυσικού αερίου και ηλεκτρικού ρεύματος και κανονικό συντελεστή 19,60 % για την κατανάλωση των δύο αυτών προϊόντων.

Η προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασία

- 6 Με το από 8 Ιουλίου 1998 έγγραφό της, η Γαλλική Κυβέρνηση πληροφόρησε την Επιτροπή για την πρόθεσή της να εφαρμόσει, δυνάμει του άρθρου 12, παράγραφος 3, στοιχείο β', της έκτης οδηγίας, μειωμένο συντελεστή στα πάγια τέλη των δικτύων διανομής φυσικού αερίου και ηλεκτρικού ρεύματος.

- 7 Η Επιτροπή ζήτησε από τις γαλλικές αρχές, με το από 31 Ιουλίου 1998 έγγραφό της, λεπτομερέστερες πληροφορίες για τον τρόπο εφαρμογής του μέτρου. Με το έγγραφό της επισήμανε ότι, «[ε]φόσον το πάγιο τέλος αποτελεί αντιπαροχή για την προμήθεια φυσικού αερίου και ηλεκτρικού ρεύματος, μπορεί να εφαρμοστεί μειωμένος συντελεστής. Αντιθέτως, εάν η αντιπαροχή αυτή αντιπροσωπεύει, εν όλω ή εν μέρει, παροχή άλλου είδους, όπως, για παράδειγμα, η ενοικίαση μετρητή, η συντήρηση του δικτύου κ.λπ., ο μειωμένος συντελεστής δεν μπορεί να εφαρμοστεί παρά μόνο στο μέρος που συνδέεται άμεσα με την προμήθεια ενέργειας».

- 8 Στις 7 Σεπτεμβρίου 1998, οι γαλλικές αρχές απηύθυναν στην Επιτροπή επιστολή με το εξής περιεχόμενο:

«Κύριε Επίτροπε,

Στο από 31 Ιουλίου 1998 έγγραφό σας αναφέρετε ότι, κατά το άρθρο 12, παράγραφος 3, στοιχείο β', της έκτης οδηγίας, ο μειωμένος συντελεστής ΦΠΑ θα μπορούσε να εφαρμοστεί στα πάγια τέλη των δικτύων διανομής φυσικού αερίου και ηλεκτρικού ρεύματος υπό τον όρον ότι συνιστά αντιπαροχή για την προμήθεια ενέργειας.

Έτσι έχει η κατάσταση στη Γαλλία. Συγκεκριμένα, η τιμολόγηση των καταναλώσεων φυσικού αερίου και ηλεκτρικού ρεύματος σύμφωνα με μια τιμή περιλαμβάνουσα ένα σταθερό (πάγιο τέλος) και ένα μεταβλητό μέρος έχει σκοπό τη διαφοροποίηση των τιμών της καταναλισκόμενης ενέργειας ανάλογα με τον όγκο και τους τρόπους καταναλώσεως.

Το κόστος της προμηθευόμενης στους καταναλωτές ενέργειας ποικίλλει ανάλογα με την ισχύ της αιτηθείσας κατανάλωσης: όσο μεγαλύτερη είναι η ποσότητα της καταναλισκόμενης ενέργειας τόσο περισσότερα πρέπει να είναι τα ζητούμενα μέσα παραγωγής και διανομής προκειμένου να ικανοποιηθεί αυτή η ζήτηση.

Επομένως, η κατανομή της τιμής σε πάγιο και μεταβλητό μέρος επιτρέπει την καθιέρωση τριών τιμολογίων, αναλόγως με το αν ο χρήστης κάνει οικιακή, εμπορική ή βιομηχανική χρήση.

Από τα παραπάνω προκύπτει ότι το πάγιο τέλος δεν είναι το αντίτιμο μιας συγκεκριμένης παροχής, αλλά η αντιπαροχή της προμήθειας φυσικού αερίου και ηλεκτρικού ρεύματος. Το γεγονός ότι τα αναγκαία για την πραγματική παραγωγή πάγια έξοδα αντιπροσωπεύουν πλέον του μισού των επιβαρύνσεων στις οποίες υποβάλλεται η επιχείρηση, ενώ το πάγιο τέλος αντιπροσωπεύει μόνο το 27 % των χρεούμενων στους χρήστες ποσών, αποδεικνύει ότι η απόσβεση των παγίων εξόδων περιλαμβάνεται εξίσου στην τιμή του παγίου τέλους και στο μεταβλητό μέρος της τιμής που πληρώνει ο καταναλωτής.»

- 9 Στις 7 Δεκεμβρίου 1998 η Επιτροπή απηύθυνε στις γαλλικές αρχές επιστολή με το εξής περιεχόμενο:

«Κύριε Υπουργέ, Κύριε Υφυπουργέ,

Σας ευχαριστώ για την από 7 Σεπτεμβρίου τρέχοντος επιστολή σας, σε απάντηση του από 31 Ιουλίου εγγράφου μου, με το οποίο μου παρέχετε διευκρινίσεις σχετικά με τις

λεπτομέρειες εφαρμογής του μειωμένου συντελεστή ΦΠΑ στα πάγια τέλη φυσικού αερίου και ηλεκτρικού ρεύματος.

Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 12, παράγραφος 3, στοιχείο β', της έκτης οδηγίας ΦΠΑ, ο μειωμένος συντελεστής ΦΠΑ μπορεί να εφαρμοστεί στην προμήθεια φυσικού αερίου και ηλεκτρικού ρεύματος υπό ορισμένες προϋποθέσεις.

Επισημαίνεται ότι το πάγιο τέλος δεν συνιστά αντίτιμο για συγκεκριμένη παροχή, αλλά αντιπαροχή για την προμήθεια φυσικού αερίου και ηλεκτρικού ρεύματος. Ωστόσο, η Επιτροπή διερωτάται εάν πράγματι συντρέχει αυτή η προϋπόθεση, δεδομένου ότι το σταθερό μέρος της τιμής της ενέργειας, που αποτελεί το πάγιο τέλος, δεν περιλαμβάνει την πραγματική κατανάλωση ενέργειας. Θα σας ήμουν λοιπόν υπόχρεος, εάν μου γνωστοποιούσατε διευκρινίσεις επί του θέματος αυτού, προκειμένου να μπορέσει η Επιτροπή να αποφασίσει επί του εν λόγω μέτρου.

Εξάλλου, φρονώ ότι πρέπει να ληφθεί επίσης υπόψη η διάταξη του άρθρου 12, παράγραφος 3, στοιχείο α'.

Όσον αφορά την προθεσμία τριών μηνών που διαθέτει η Επιτροπή, δυνάμει του άρθρου 12, παράγραφος 3, στοιχείο β', προκειμένου να εξετάσει το αίτημα, σας υπενθυμίζω ότι αυτή διακόπηκε με το προηγούμενο αίτημα παροχής πληροφοριών της Επιτροπής της 31ης Ιουλίου τρέχοντος και διακόπτεται εκ νέου με το παρόν αίτημα. Θα αρχίσει να τρέχει εκ νέου με τη λήψη της απαντήσεώς σας.

Με τιμή»

I - 4422

- 10 Οι γαλλικές αρχές δεν απάντησαν σε αυτή την επιστολή της 7ης Δεκεμβρίου 1998. Παρά ταύτα, στις 30 Δεκεμβρίου 1998 το Γαλλικό Κοινοβούλιο υπερψήφισε τον νόμο 98-1266, το άρθρο 29 του οποίου τροποποίησε το άρθρο 279 του γενικού φορολογικού κώδικα, προβλέποντας συντελεστή ΦΠΑ 5,50 % στα πάγια τέλη που αφορούν την παροχή ηλεκτρικού ρεύματος και φυσικού αερίου.
- 11 Στις 22 Οκτωβρίου 1999 η Επιτροπή, κρίνοντας ότι η Γαλλική Δημοκρατία, υιοθετώντας το άνω άρθρο 29, αγνόησε το άρθρο 12, παράγραφος 3, στοιχεία α' και β', της έκτης οδηγίας, απέστειλε σε αυτό το κράτος μέλος έγγραφο οχλήσεως, καλώντας το να υποβάλει τις παρατηρήσεις του εντός προθεσμίας δύο μηνών.
- 12 Ελλείψει απαντήσεως εκ μέρους των γαλλικών αρχών, η Επιτροπή εξέδωσε στις 13 Ιουνίου 2000 αιτιολογημένη γνώμη, επαναλαμβάνοντας τους διαλαμβανόμενους στο έγγραφο οχλήσεως λόγους και καλώντας τη Γαλλική Κυβέρνηση να λάβει τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να συμμορφωθεί με τη γνώμη αυτή εντός προθεσμίας δύο μηνών από της κοινοποιήσεως αυτής.
- 13 Στις 7 Αυγούστου 2000 οι γαλλικές αρχές απάντησαν στην άνω αιτιολογημένη γνώμη αμφισβητώντας τη θέση της Επιτροπής και η τελευταία αποφάσισε τότε να ασκήσει την παρούσα προσφυγή.

Επί της προσφυγής

- 14 Με την προσφυγή της η Επιτροπή προσάπτει στη Γαλλική Κυβέρνηση το γεγονός ότι εφάρμοσε μειωμένο συντελεστή ΦΠΑ για το πάγιο τέλος των δικτύων παροχής ενέργειας και κανονικό συντελεστή για την κατανάλωση ενέργειας, αγνοώντας τις διατάξεις του άρθρου 12, παράγραφος 3, στοιχεία α' και β', της έκτης οδηγίας.

- 15 Η προσφυγή θέτει ουσιαστικά τρία ζητήματα.
- 16 Πρώτον, η Επιτροπή έχει αμφιβολίες σχετικά με το χαρακτηρισμό των «παγίων τελών που αφορούν την παροχή ηλεκτρικού ρεύματος και καυσίμου αερίου, που διανέμονται από δημόσια δίκτυα» ως «προμήθειας φυσικού αερίου και ηλεκτρικού ρεύματος» υπό την έννοια του άρθρου 12, παράγραφος 3, στοιχείο β΄, της έκτης οδηγίας. Συγκεκριμένα, διερωτάται για το αν το πάγιο τέλος θα έπρεπε να χαρακτηρίζεται μάλλον ως αντιπαροχή μιας «συγκεκριμένης παροχής που αντιπροσωπεύει πάγια έξοδα, ανεξάρτητης από την παροχή ενέργειας».
- 17 Δεύτερον, κατά τη γνώμη της Επιτροπής, ακόμη και αν πρόκειται για παροχή ενέργειας, πρέπει να εφαρμοστεί ο ίδιος συντελεστής στο πάγιο τέλος και σε κάθε άλλη κατανάλωση ηλεκτρικού ρεύματος, σύμφωνα με την αρχή της φορολογικής ουδετερότητας.
- 18 Τρίτον, η Γαλλική Δημοκρατία, θεσπίζοντας την επίδικη διάταξη, αγνόησε την προβλεπόμενη στο άρθρο 12, παράγραφος 3, στοιχείο β΄, της έκτης οδηγίας διαδικασία. Οι αιτιάσεις αυτές πρέπει να εξεταστούν διαδοχικά.

Επί του χαρακτηρισμού του παγίου τέλους ως «προμήθειας»

- 19 Πρέπει να υπομνησθεί ότι, όπως αναφέρθηκε στις σκέψεις 7 έως 9 της παρούσας αποφάσεως, η Επιτροπή είχε δεχθεί αρχικώς ότι «[ε]φόσον το πάγιο τέλος αποτελεί αντιπαροχή για την προμήθεια ενέργειας, μπορεί να εφαρμοστεί μειωμένος συντελεστής.» Οι γαλλικές αρχές διευκρίνισαν ότι το πάγιο τέλος ήταν, πράγματι, «αντιπαροχή για την προμήθεια φυσικού αερίου και ηλεκτρικού ρεύματος». Με την από 7 Δεκεμβρίου 1998 επιστολή της, η Επιτροπή περιορίστηκε στο να διερωτηθεί επί του χαρακτηρισμού αυτού, «δεδομένου ότι το σταθερό μέρος της τιμής της ενέργειας που αποτελεί το πάγιο τέλος δεν περιλαμβάνει πραγματική κατανάλωση ενέργειας.»

- 20 Ενώπιον του Δικαστηρίου η Επιτροπή δεν προέβαλε κανένα επιχείρημα που να οδηγεί στο συμπέρασμα ότι το πάγιο τέλος δεν θα έπρεπε σε καμιά περίπτωση να θεωρηθεί ως προμήθεια και ότι επομένως θα έπρεπε να θεωρηθεί ως παροχή υπηρεσιών. Δεν εξέφρασε σχετικώς παρά αμφιβολίες, υποθέσεις ή ερωτήσεις.

Επί της αρχής της φορολογικής ουδετερότητας

- 21 Η Επιτροπή φρονεί ότι, εάν θεωρηθεί ότι το πάγιο τέλος αφορά προμήθεια, η εφαρμογή μειωμένου συντελεστή ΦΠΑ στο πάγιο τέλος των δικτύων προμήθειας ενέργειας και κανονικού συντελεστή σε όλες τις άλλες προμήθειες ενέργειας αντικείται στην αρχή της φορολογικής ουδετερότητας, η οποία είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με την έκτη οδηγία.
- 22 Πρέπει να επισημανθεί συναφώς ότι το άρθρο 12, παράγραφος 3, στοιχείο α', της έκτης οδηγίας προϋποθέτει ότι ο ίδιος συντελεστής ΦΠΑ, ο κανονικός συντελεστής, πρέπει να επιβάλλεται τόσο στις παραδόσεις αγαθών όσο και στις παροχές υπηρεσιών.
- 23 Η ίδια αυτή διάταξη προβλέπει στη συνέχεια ότι μπορούν να εφαρμοστούν είτε ένας είτε δύο μειωμένοι συντελεστές, αποκλειστικά όμως στις παραδόσεις αγαθών και στις παροχές υπηρεσιών που αναφέρονται στο παράρτημα Η.
- 24 Το άρθρο 12, παράγραφος 3, στοιχείο β', της έκτης οδηγίας επιτρέπει την εφαρμογή μειωμένου συντελεστή στην προμήθεια φυσικού αερίου και ηλεκτρικού ρεύματος.
- 25 Το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι η εισαγωγή και η διατήρηση μειωμένων συντελεστών ΦΠΑ κατωτέρων του κανονικού συντελεστή του άρθρου 12, παράγραφος 3, στοιχείο α', της έκτης οδηγίας επιτρέπονται μόνον εάν δεν αντίκεινται στην αρχή της

φορολογικής ουδετερότητας, η οποία είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με το κοινό σύστημα ΦΠΑ και η οποία αντίκειται στη διαφορετική από πλευράς ΦΠΑ μεταχείριση παρόμοιων και επομένως ανταγωνιστικών μεταξύ τους εμπορευμάτων (απόφαση της 3ης Μαΐου 2001, C-481/98, Επιτροπή κατά Γαλλίας, Συλλογή 2001, σ. I-3369, σκέψεις 21 και 22).

- 26 Ωστόσο, η Επιτροπή δεν προσκόμισε κανένα στοιχείο που να οδηγεί στο συμπέρασμα ότι η άνω αρχή παραβιάστηκε στην προκειμένη περίπτωση από την επιλεκτική εφαρμογή του μειωμένου συντελεστή ΦΠΑ σε ένα μόνον είδος προμήθειας φυσικού αερίου και ηλεκτρικού ρεύματος.
- 27 Σε κάθε περίπτωση, ουδαμόθεν από το κείμενο του άρθρου 12, παράγραφος 3, στοιχείο β', της έκτης οδηγίας επιβάλλεται ερμηνεία της διατάξεως αυτής ως απαιτούσας την εφαρμογή μειωμένου συντελεστή σε όλα τα είδη προμήθειας φυσικού αερίου και ηλεκτρικού ρεύματος. Είναι αλήθεια ότι το γαλλικό κείμενο της διατάξεως αυτής χρησιμοποιεί το οριστικό άρθρο «στις» εμπρός από τον όρο «προμήθειες», αλλά η σύγκριση των αποδόσεων στις διαφορετικές γλώσσες, ορισμένες από τις οποίες δεν χρησιμοποιούν το οριστικό άρθρο, συνηγορεί υπέρ της ερμηνείας ότι μια επιλεκτική εφαρμογή του μειωμένου συντελεστή δεν πρέπει να αποκλείεται, υπό την προϋπόθεση ότι δεν δημιουργείται κίνδυνος στρεβλώσεως του ανταγωνισμού.
- 28 Εξάλλου, δεδομένου ότι ο μειωμένος συντελεστής αποτελεί την εξαίρεση, ο περιορισμός της εφαρμογής του σε συγκεκριμένες και ειδικές περιπτώσεις, όπως είναι το πάγιο τέλος που δίνει δικαίωμα σε μία ελάχιστη ποσότητα ηλεκτρικού ρεύματος, δεν αντίκειται στην αρχή ότι οι εξαιρέσεις ή απαλλαγές πρέπει να εφαρμόζονται στενά.
- 29 Πρέπει επομένως να συναχθεί ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε πως η εφαρμογή μειωμένου συντελεστή μόνο στο πάγιο τέλος που δίνει δικαίωμα σε ελάχιστη προμήθεια ενέργειας απαιτεί οπωσδήποτε την εφαρμογή του ίδιου μειωμένου συντελεστή σε όλα τα είδη προμήθειας ενέργειας.

30 Η προϋπόθεση ότι η εφαρμογή μειωμένου συντελεστή δεν πρέπει να δημιουργεί κίνδυνο στρεβλώσεως του ανταγωνισμού θα εξεταστεί στο πλαίσιο του ζητήματος που αφορά την προβλεπόμενη από το άρθρο 12, παράγραφος 3, στοιχείο β', της έκτης οδηγίας διαδικασία.

Επί της προβλεπόμενης από το άρθρο 12, παράγραφος 3, στοιχείο β', της έκτης οδηγίας διαδικασίας

31 Η Επιτροπή φρονεί ότι, προκειμένου να τεθεί σε ισχύ μειωμένος συντελεστής ΦΠΑ εφαρμοζόμενος στα πάγια τέλη, οι γαλλικές αρχές θα έπρεπε να αναμείνουν την ολοκλήρωση της διαδικασίας του άρθρου 12, παράγραφος 3, στοιχείο β', της έκτης οδηγίας.

32 Κατά τη διάταξη αυτή, το κράτος μέλος που επιθυμεί να εφαρμόσει μειωμένο συντελεστή οφείλει να ενημερώσει προηγουμένως την Επιτροπή. Αν η Επιτροπή δεν αποφασίσει επί της υπάρξεως κινδύνου στρεβλώσεως του ανταγωνισμού εντός τριμήνου αφότου λάβει τα στοιχεία αυτά, θεωρείται ότι δεν υφίσταται κανένας κίνδυνος στρεβλώσεως.

33 Η διάταξη αυτή δεν προβλέπει καμία δυνατότητα παρατάσεως ή αναστολής της προθεσμίας των τριών μηνών.

34 Ακόμη και αν ήθελε υποτεθεί ότι η Επιτροπή μπορούσε να διακόψει την προθεσμία των τριών μηνών ζητώντας συμπληρωματικές πληροφορίες, στην παρούσα υπόθεση η Επιτροπή ανέμεινε μέχρι την τελευταία στιγμή, δηλαδή δύο ημέρες πριν από την εκπνοή της προθεσμίας που της έθετε η οδηγία, για να απαντήσει στην από 7 Σεπτεμβρίου 1998 επιστολή των γαλλικών αρχών.

- 35 Στην προκειμένη περίπτωση, με την από 7 Δεκεμβρίου 1998 επιστολή της η Επιτροπή δεν θέτει στις γαλλικές αρχές κανένα συγκεκριμένο ερώτημα και δεν ζητεί κανένα ιδιαίτερο στοιχείο σχετικά με την ενδεχόμενη ύπαρξη κινδύνου στρεβλώσεως του ανταγωνισμού. Δεν αποφαίνεται δε ούτε επί του χαρακτηρισμού των σχετικών περιστατικών.
- 36 Υπ' αυτές τις συνθήκες και δεδομένου ότι η Επιτροπή δεν διεπίστωσε, ενός της τρίμηνης προθεσμίας του άρθρου 12, παράγραφος 3, στοιχείο β', της έκτης οδηγίας, κανέναν κίνδυνο στρεβλώσεως του ανταγωνισμού, θεωρείται ότι η εφαρμογή μειωμένου συντελεστή δεν δημιουργεί τέτοιου είδους κίνδυνο.
- 37 Επομένως, δεν πρέπει να προσαφθεί στις γαλλικές αρχές ότι προέβησαν σε εφαρμογή των εν λόγω μέτρων.
- 38 Εφόσον δεν έγιναν δεκτές οι τρεις αυτές αιτιάσεις της Επιτροπής, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 39 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα. Καθότι η Γαλλική Δημοκρατία διατύπωσε αίτημα καταδίκης της Επιτροπής και η τελευταία ηττήθηκε, επιβάλλεται να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.**

- 2) Καταδικάζει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.**

Wathelet

Edward

La Pergola

Jann

Rosas

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 8 Μαΐου 2003.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος του πέμπτου τμήματος

R. Grass

M. Wathelet